

Do:

Rząd RP
Posłowie na Sejm RP
Senatorowie RP

ODEZWA OGÓLNOPOLSKIEGO STRAJKU Kobiet DO RZĄDZĄCYCH

My, Obywatelki Rzeczypospolitej Polskiej, wzywamy do zaprzestania traktowania nas jak "Polaków drugiej kategorii". Podstawowym zadaniem państwa jest gwarantowanie bezpieczeństwa obywatelom. Obecnie to zadanie jest wykonywane najwyżej w połowie.

Władze publiczne, będące źródłem norm społecznych, nie wypełniają umowy społecznej z obywatelkami. Prowadzą politykę przyzwolenia na agresję i dyskryminację. Uderza to w nasze podstawowe prawa, w tym prawo do życia, integralności cielesnej i bezpieczeństwa. Prowadzi do systemowego wręcz naruszania naszej godności. Kobiety żyją w lęku i strachu, codziennie przygotowane na najgorsze. Nie są bezpieczne w przestrzeni medialnej i publicznej, w pracy i w domu, w szpitalu czy w szkole.

Milcząc, państwo przyzwala na wstrząsającą wulgarność wobec kobiet w wypowiedziach przedstawicieli elit, a nawet wysoko postawionych polityków. Milcząc, państwo zezwala na nie tylko na molestowanie w miejscu pracy, ale i na to, by kwitowano je stwierdzeniem, że "skoro wypłacono odszkodowanie, to wszystko jest w porządku". A przecież molestowanie seksualne jest w Polsce przestępstwem!

Przestępstwem jest również nawoływanie do nienawiści, a tymczasem media pełne są wypowiedzi polityków – przedstawicieli narodu! – którzy upokarzają kobiety, umniejszają ich potrzeby i działalność, używają seksistowskich zwrotów i wyrażają poparcie dla agresji wobec kobiet.

Jednocześnie państwo nie gwarantuje wymierzenia sprawiedliwości w przypadku nawet najdotkliwszych przestępstw seksualnych. Ciężkie przestępstwa, w tym gwałt, często pozostają nieukarane, postępowań nie prowadzą odpowiednio przeszkoleni funkcjonariusze, a praktyka przrzucania odpowiedzialności na ofiarę pozostaje powszechna.

Podtrzymując fikcję prawną w postaci "kompromisu aborcyjnego", państwo polskie nie tylko podważa własną wiarygodność, ale też kreuje politykę zdrowotną, w której godność, bezpieczeństwo, życie i zdrowie kobiet znajdują się na ostatnim miejscu. Podobnie jest w polityce społecznej: imperatyw rodzenia przestąpił zasady nowoczesnego wsparcia dla różnych form rodzin. Wsparcia opartego na wiedzy socjologicznej i społecznym dialogu.

Szkoła, która powinna przygotowywać młode pokolenia do życia we współczesnym, różnorodnym społeczeństwie, staje się dla młodych ludzi miejscem politycznej agitacji, seksualnego zamętu i akceptowanej dyskryminacji ze względu na jakąkolwiek odmierność.

Nierozwiązany do tej pory pozostaje problem osadzenia lekcji religii w szkole, co piętnuje dzieci inaczej myślące, a do tego prowadzi do zdumiewającej sytuacji, w której otrzymuje się ocenę za odpowiednie poglądy. Co więcej, ocena ta wlicza się do średniej ocen, może również figurować na świadectwie maturalnym. W najlepszym razie więc młode pokolenia będą zdawać egzamin dojrzałości z tego, że są "prawomyślne". W najgorszym - będzie to egzamin nie tyle z dojrzałości, co z hipokryzji.

Strajk kobiet w Polsce nie zaczął się 3 października. Strajk kobiet trwa od dobrych kilkunastu lat. Naukowcy - historycy, socjologowie - "strajkami kobiet" nazywają okresy, gdy warunki życia dla nas, kobiet, są tak ciężkie, że przestajemy rodzić dzieci. Obecnie w Polsce rodzimy najrzadziej w Europie.

Dlatego żądamy:

- Uwzględniania praw kobiet i specyfiki sytuacji kobiet przy kształtowaniu wszystkich rozwiązań polityki publicznej i ekonomicznej.
- Odpowiedzi na drastyczny problem niskiej dzietności poprzez uwzględnienie praw, uwarunkowań i specyfiki życia kobiet, zamiast realizowania na tym polu ideologicznej polityki myślenia życzeniowego, która tylko pogłębia problem.
- Kompleksowej i opartej na najnowszej wiedzy medycznej polityki gwarantowania praw reprodukcyjnych w opiece zdrowotnej, w tym legalnego dostępu do wszystkich środków planowania rodziny, refundacji najnowocześniejszych środków antykoncepcyjnych i udostępnienia "tabletki po" do nabycia bez recepty.
- Systemowego publicznego wsparcia w obszarze opieki, w szczególności opieki nad dziećmi, osobami starszymi i niepełnosprawnymi.
- Zmian prawnych i instytucjonalnych umożliwiających skuteczne ściganie przestępstw seksualnych oraz z obszaru przemocy domowej i przemocy wobec kobiet, w szczególności rygorystyczne przestrzeganie zasady odwróconego domniemania niewinności w przypadku molestowania.
- Rygorystycznego programu edukacyjnego dla pracowników sektora publicznego odnośnie do poszanowania godności i respektowania przedmiotowych uwarunkowań obu płci i wprowadzenie sankcji dla instytucji spoza tego sektora za nieprzestrzeganie tych zasad.
- Zaprzestania polityki społecznej militaryzacji, za to czynnego działania na rzecz pokoju na niwie międzynarodowej.
- Systemowego publicznego programu rugowania przejawów seksizmu w życiu publicznym i funkcjonowaniu instytucji.